

O **Žofii Kabelkové** jsem toho četl a slyšel dost, stejně jako jistě spousta z vás. Coby náctiletá vyhrávala nesčetné folkové soutěže a velmi rychle se dostala do širšího povědomí. V roce 2003 vydává u Indies Records své debutové album *Žiju*, o dva roky později se podílí na zajímavém projektu Panoptikum. Po tvůrčí a koncertní odmlce se letos tato křehká jihlavská dívka silného a originálního hlasu vrací s deskou ***Peřiny z vody***, kterou si vydala sama na svém labelu Malé vydavatelství plovoucí na kře. Desku pokřtí 5. října v pražském Divadle Na Prádle za podpory tria PaCoRa.

Žofie nahrávající

*Tvoje nová deska *Peřiny z vody* je ještě teplá, tak si o ní pojdme chvíli povídat. Jsi spokojená s tím, jak se deska povedla?*

Myslím, že je na ní zachycené moje současné maximum, a z toho mám dobrý pocit. Víc zkrátka zatím nedokážu, i kdybych si stoupla na hlavu a odstrkovala se ušima. Jinak mám neuvěřitelnou radost z toho, čím přispěli ostatní muzikanti. Byla pro mě čest a velká škola s nimi natáčet.

Celá deska mi přijde hodně kontrastní a myslím, že je znát posun od poslední nahrávky. Cítíš sama na sobě vývoj jak ve výpovědi, tak v tom, jak tvá hudba zní?

No, všimla jsem si, že už píšu kapánek jinak než před sedmi lety, kdy vznikal materiál na první desku. Ale stejně jinak se cítím i ve svojí člověčí schránce, takže je to asi úplně přirozený proces. Ono by vlastně bylo smutné, kdyby za tu dobu žádný posun nenastal. Nesnáším, když parkuju.

Jak proběhly námluvy, těhotenství a porod? Byla to dlouhá cesta? Měla jsi s deskou ty sama hodně práce – myslím i té mimo muziku?

Bez mučení přiznávám, že to byl porod ježka. I vzhledem k rozhodnutí, že si Peřiny z vody vydám nakonec sama, bylo všechno trochu komplikovanější. Ale mám ráda výzvy a hlavně mám kolem sebe tak vzácné lidi, že jsme to nakonec snad všechno bez úhony společně zvládli. Myslím, že si všichni moji blízcí zhluboka oddechnou, až začnu zase mluvit o něčem jiném než o desce.

Přece jen jsi na delší dobu ze vztahu s hudbou vypadla. Projevila se tvoje pauza v přípravě na desku?

Ano! Byla jsem na celé natáčení mnohem víc natěšená, ale taky víc vystresovaná. Díky pauze mi totiž veškeré dění kolem desky bylo mnohem vzácnější než kdy předtím!

Jaké muzikanty sis k nahrávání CD přizvala a proč?

Hudební režii, party houslí a klavíru měl pod palcem Stano Palúch. Stanko je člověk, který ze mě zatím dokázal vymáčknout nejvíc, a to aniž by mě nějak násilně modeloval k obrazu svému. Vím to o něm už od natáčení první desky, na kterou mi taky dohlížel. Jde po písničkách a fluidu muzikanta, a návrh k tomu je s ním ještě sranda. I Petra Klementová byla od začátku jasná, protože už rok před natáčením jsme spolu začaly koncertovat a dohromady nám to neuvěřitelně klapalo a klape. Další muzikanti (Tomáš Baroš, Miroslav Hloucal a Marcel Comendant) byli šťastná volba – zkrátka poctiví profíci. Přišli do studia, vyšperkovali moje písničky svým umem a zase odešli.

Žofie v čase budoucím

Jaké máš s deskou Peřiny z vody plány?

Asi nejdůležitější pro mě je, aby se dostala k lidem, kterým vpluje až do duše. Vůbec nečekám, že s tímhle albem udělám díru do vesmíru. A ani nejsem obchodní typ, abych myslela, že si namamoním. Ačkoli, nebylo by od věci, kdyby se časem vrátilo aspoň to, co jsme do ní investovali. Měla bych dobrý pocit z toho, že je moje hudba soběstačná. Ale víš co je zvláštní? Pro mě se ve chvíli, kdy tu desku budu držet v ruce (což mě čeká už za pár dní), uzavře dlouhá a zatím nejvypjatější kapitola v životě. Konečně budu nucená hledat zase jinou cestu, kterou bych se vydala, a to je zatraceně lákavě nejistá budoucnost.

Hodláš řešit věci jako jsou image, vystupování a vůbec všechny ty věci okolo hudby? Je dobré, když muzikant dobře vypadá, hýbe se, mluví, nebo je středobodem všeho jen hudba?

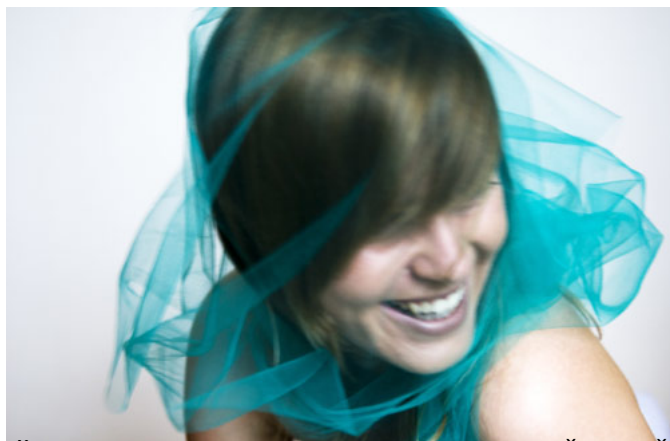
Pokud můžu mluvit sama za sebe, tak jsem před časem přišla na to, že se cítím silnější, když se na koncert vyšňořím. Vezmu si třeba botky na podpatku, parádní punčošky, sukýnku, namaluju si fasádu – a hned jsem trochu pevnější v kramflecích. Jasně, je to vlastně divadýlko, které má s muzikou pramálo společného, ale mě tahle hra baví. Já tam aspoň nejsem za tu holku, co sedí od rána do večera v teplákách u notebooku, ale za „protenhlevečer” zpěvačku. Každému muzikantovi ale samozřejmě vyhovuje něco jiného. Nejpodstatnější je, když zjistíš, co to je, a pak se cítíš dobře nejenom ty, ale i posluchači.

Jak jsi na tom s hraním mimo naší republiku? Myslíš, že má význam a smysl tlačit svojí, potažmo českou hudbu za hranice?

Rozhodně stojí zato zahrát si i mimo rodné pískoviště. Mně se to už párkrát poštěstilo a byl to pro mě úplně odlišný zážitek. Celkem hodně silné bylo poznání, že se posluchači v cizokrajích dokázali napojit na moji muziku, aniž by rozuměli českým textům. Ostatně, já mám taky ráda Sigur Rós, i když jim absolutně

Žofie Kabelková – dívka na plovoucí kře

Napsal uživatel Jakub Vlachynský
Neděle, 27 Zář 2009 10:01

<http://bandzone.cz/zofiekabelkova>, <http://www.zofiekabelkova.com/zofie>